

brugsskoler osv. burde sortere under Landbrugsministeriet. De have forskelligt Arbejde, og jeg mener, at der maa være forskellige Interesser, som trænge sig frem for dem.

Den Skole, som jeg her nævnte, har egentlig været stiftmoderlig behandlet i mange Aar — jeg vil ikke sige med Hensyn til Tilskuddet — det er nu oppe i 950 Kr. Men der er gjort et ganske godt Arbejde for at fremme Havekulturen og for at skaffe Oplysninger til baade — om jeg saa maa sige — smaa og store. Og som et Bevis for, at Manden, der leder Skolen, er en dygtig Mand, skal jeg meddele, at det statsunderstøttede jydsk Havebrugsselskab bruger ham temmelig ofte, idet de samles der med deres Folk, fremviser Haven og give de forskellige Oplysninger. Jeg skylder her at sige, at en Mand, som Jydsk Havebrugsselskab skylder ikke lidet, er det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Høegh-Guldberg); han har bidraget sin gode Del dertil. Jeg kan kun være med til at anbefale, at der ogsaa gives Støtte dertil.

Hvad den af mig nævnte Havebrugsskole angaar, vil jeg meget henstille til den højtærede Landbrugsminister, at han hjælper den bedre frem. Der har i det sidste Aar været holdt Kursus for 20—30 Kvinder, som have lært Anvendelsen af Frugt. I Aar er der jo megen Frugt rundt om i vort Fædreland, og det har stor Betydning, at den bliver anvendt paa en praktisk og fornuftig Maade. Men dertil udfordres en hel Del Maskiner, og jeg vil meget henstille til den højtærede Landbrugsminister, at han yder sin Hjælp til Anskaffelse deraf.

Men der er en Ting endnu, jeg kunde ønske at berøre. Man er tilbøjelig til at samle alt omkring Kjøbenhavn, og man har f. Eks. afholdt de Kursus i Havebrug, der have været holdte for Lærere, paa Vilvorde. Jeg mener, at man udmærket godt kunde lade dem blive afholdte ovre paa Beder Havebrugsskole. Det er vel ingen Hemmelighed — i det mindste burde det ikke være det for den ærede Minister — at vore Lærere ikke ere særlig tilfredse med den Behandling, de faa af Stephan Nyland paa Vilvorde. En Lærer fra det Sogn, hvor jeg bor, en meget nobel og brav Mand, maatte forlade Vilvorde Havebrugsskole, fordi han blev behandlet paa en alt andet end hensynsfuld Maade af Forstanderen, og det er sikkert nok, at mange af vore Lærere ere misfornøjede med den Behandling, de faa der. Jeg er vis paa, at, hvis vi lode Beder Havebrugsskole være det

Sted, hvor vore Lærere fik et Kursus, vilde de faa baade Tak og Fornøjelse deraf. Ligeledes vil jeg henstille til den ærede Minister at undersøge Forholdene paa Vilvorde og til det ærede Finansudvalg at efterse, om de Penge, som udgives dertil, blive vel anvendte. Jeg vil altsaa anbefale, at man ser mere velvillig paa Havebrugsskolen og dens udmærkede Forstander, Hr. Henriksen.

Jeg skulde have indskrænket mig hertil, hvis ikke den højtærede Krigsminister paa sin gemytlige og elskværdige Maade næsten havde bragt en Undskyldning for de Sange, som det ærede Medlem fra Hornslet (K. Kristensen) fremdrog forleden Dag. Den ærede Minister tvinger mig til at erklære, at hvor mange Aar jeg end har været i Afholdsforeningen, har jeg endnu ikke hørt nogen, der synger de Sange. Her har den ærede Minister taget meget fejl, og naar den ærede Minister siger, at det er gamle og gode Sange, som vore Digttere have lavet, saa kan det vel ikke nægtes, at de ere gamle — nogle af dem, sagde Ministeren, vare 100 og 200 Aar gamle — men gode ere de Sange ikke, og naar den ærede Minister siger, at den af det ærede Medlem for Hornslet nævnte Sangbog slet ikke er bestemt for det indkaldte Mandskab, saa vil jeg gerne tro det, dertil er den ogsaa for raa efter min Mening, men det er sikkert, at det indkaldte Mandskab er tilbøjelig til at se op til Officererne, og jeg maa gaa ud fra, at det ikke kan være Meningen, at saadan Raahed, som disse Sange efter min Mening indeholde, skulde være god Kost for Officererne, men ikke kunne bydes det indkaldte Mandskab. Det, som er vor Opgave, ikke blot vi Afholdsfolks, men ogsaa andre alvorlige Menneskers Opgave, er at arbejde for, at naar vore Sønner komme ind og skulle være Soldater, skulle de ikke lære Raahed og Usselhed, men faa noget godt at høre og lære. Derfor kan jeg ikke andet end at være med til at anbefale gode Sange, men det vil jeg bede den ærede Minister om, at han ikke sender de Sange, han vil foreslaa, alene til Finansudvalget, vi andre have ogsaa stor Interesse af at se, hvilke Sange man vil byde de unge Mennesker. De Sange, hvor der staar saa meget til Drikkens og Kvindernes for ikke at sige Tøjternes Pris, skulde man ikke bringe ud, men derimod komme med gode, alvorlige og folkelige Fædrelandssange. For Resten tænker jeg, at den ærede Minister er enig med mig, men at han er kommen til at skulle forsvare sin Etat; det havde været